

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

3.3.2010

B7-0151/2010

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

suuliselt vastatava küsimuse B7-0000/2010 alusel

vastavalt kodukorra artikli 115 lõikele 5

ELi 2020. aasta strateegia – 11. veebruaril 2010 toimunud Euroopa Ülemkogu mitteametliku kohtumise järeldused

Martin Schulz, Stephen Hughes
fraktsiooni S&D nimel

RE\807489ET.doc

PE433.013v01-00

ET

Ühinenud mitmekesisuses

ET

B7-0151/2010

Euroopa Parlamendi resolutsioon ELi 2020. aasta strateegia kohta – 11. veebruaril 2010 toimunud Euroopa Ülemkogu mitteametliku kohtumise järeelmeetmed

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse 11. veebruaril 2010 toimunud Euroopa Ülemkogu mitteametlikku kohtumist;
  - võttes arvesse 2000. aasta märtsis, 2001. aasta märtsis, 2005. aasta märtsis, 2006. aasta märtsis, 2007. aasta märtsis ja 2009. aasta detsembris toimunud Euroopa Ülemkogu kohtumiste eesistujariigi lõppjäreldusi;
  - võttes arvesse komisjoni algatatud EL 2020 käsitlevat avalikku arutelu ja selle tulemusi (SEK(2010)116);
  - võttes arvesse komisjoni teostatud Lissaboni strateegia hindamist (SEC (2010) 114),
  - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 3;
  - võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5 ja artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et ülemaailmne finants-, majandus- ja sotsiaalne kriis tõi selgelt nähtavale ebapiisavalt reguleeritud turgude hapruse ja on seadnud ohtu solidaarsuse ja sotsiaalse õigluse meie ühiskondades ja liikmesriikide vahel;
- B. arvestades, et liikmesriigid peavad toime tulema pidevalt kasvava tööpuudusega, rohkem kui 23 miljonil naisel ja mehel ei ole tööd, mis tekitab tohutuid sotsiaalseid ja inimlikke probleeme;
- C. arvestades, et kliimamuutus seab kahtluse alla tänapäeva raiskavad ja mittesäästvad tootmis-, turustamis- ja tarbimismudelid, mis tuleb asendada uue ja säästva arengu mudeliga;
- D. arvestades, et Lissaboni strateegia eesmärgiks seati eriti konkurentsivõimeline teadmispõhine majandus, mida iseloomustab jätkusuutlik majanduskasv, paremate ja suurema arvu töökohtade loomine ning suurem sotsiaalne ühtekuuluvus ja keskkonnasäästlikkus
- E. arvestades, et Lissaboni strateegia puudusteks olid nii liigne ambitsioonikus kui ka selguse puudumine peamise eesmärgi osas, sest paljud eraldiseisvad eesmärgid kuhjati kokku üheks väga keerukaks eesmärgiks, millega kadus nii fookus kui ka selgus;
- F. arvestades, et Lissaboni strateegia tuleks asendada uue 2020 strateegiaga ELi tugevaks, integreeritud ja ühtekuuluvaks arenguks järgmise kümne aasta jooksul, et tagada täielik taastumine majanduskriisist ja luua säästvusele ja solidaarsusele rajatud uuendatud Euroopa majandus- ja sotsiaalne mudel,

1. kutsub Euroopa Ülemkogu üles kasutama praeguse Lissaboni strateegia läbivaatamisega avanenud ajaloolist võimalust ELi arengukava ümberkujundamiseks, et põhjalikult parandada praeguse finants-, majandus- ja sotsiaalse mudeli piirangud ja puudused, mis kriis on ilmekalt välja toonud; tuleb sellega seoses meelde, et komisjoni president Barroso on juba võtnud kohustuseks tegelda ümberkujunduskava, ja ootab, et uus komisjon esitaks Euroopa Ülemkogule ja parlamendile ettepanekuid, mis hõlmavad majandus-, sotsiaal- ja keskkonnapoliitikat, mis on täielikus kooskõlas Barroso avaldatud eesmärgiga;
2. on veendunud, et praegu toimuvat habrast elavdamisprotsessi tuleb uues 2020 strateegias täielikult arvesse võtta, koostades sidusa ja tervikliku tegevuskava ja integreerides täielikult makromajanduspoliitika lähenemisviisi, et tagada, et vajalikud eelarvekärped ei kahjustaks strateegia rakendamist eriti seoses tööpuuduse vastase võitluse ning piisavate ja hästi koordineeritud investeeringutega infrastruktuuridesse ja teadmistesse;
3. on seisukohal, et Euroopa järgmise kümne aasta strateegias ei tuleks keskenduda ainult majanduskasvu protsentidele, vaid ka sellele, kuidas majanduskasv võib kaasa aidata parema, õiglasema ja säästvama majanduse loomisele, kus kõik saavad jõukusest rohkem osa ja on olemas kaitse finantssektori ahnuse ja liialduste eest;
4. on veendunud, et EL vajab ühte arengustrateegiat, milles on selgelt määratletud pikaajaline ja peamine suundumus ja ühendatakse tervikuks kattuvad strateegiad, mida liit peaks praegu järgima, eelkõige Lissaboni strateegia, säästva arengu strateegia ning stabiilsuse ja kasvu pakt;
5. nõuab uut arengustrateegiat, milles on selgelt esitatud peamised eesmärgid ning vahendid ja meetmed, mis on vajalikud nende eesmärkide saavutamiseks; on seisukohal, et säästvus, kvaliteetne täielik tööhõive inimväärse töö ning meeste ja naiste sotsiaalse kaasamisega, võitlus vaesuse ja ebavõrdsuse vastu, haridusel, oskustel ja tööalasel enesetäiendamisel rajanev kõrge tootlikkusega teadmispõhine majandus, sotsiaalne ja territoriaalne ühtekuuluvus ning õiglane globaliseerumine peaksid olema uue strateegia tuumikeesmärgid;

Elavdamine ja ümberkujundamine

6. on seisukohal, et 2020 strateegia peaks olema suunatud Euroopa täielikule ja võimalikult kiirele elavdamisele, millele järgneb keskpikk ja pikaajaline säästev ja pidev majanduskasv, et minna kriisijuhtimiselt üle pikaajalisele säästvale majanduskasvule;
7. on veendunud, et esmajoones peaks strateegia olema majandus- ja finantskriisile sidusaks ja tõhusaks vastuseks, mis annaks ELi elavdamisprotsessile uue eesmärgi ja suurema Euroopa sidususe, kasutades ja koordineerides kõiki riiklikke ja Euroopa elavdamiseks kasutatavaid vahendeid koos piisava rahastamisega; kinnitab veel kord, et keskne eesmärk peab olema tööhõive elavdamine, mille hulka kuuluvad piisavad investeeringud ning väljaõpe ja haridus; rõhutab, et vajalikud riikide eelarvekärped tuleb liikmesriikide vahel põhjalikult koordineerida ja neid tuleb teha nii, et toetada suuremat majanduskasvu ja uute töökohtade loomist, ilma et seda tehtaks meie sotsiaalsüsteemide ja avalike teenuste arvelt;

8. tuletab meelde, et üks nõukogu 2005. aasta stabiilsuse ja kasvu pakti eeskirjade läbivaatamise otsuse peamistest eesmärkidest oli anda liikmesriikidele rohkem manööverdamisruumi majanduslanguse ajal; selle otsuse kohaselt peab vajalikuks täielikult kasutada läbivaadatud stabiilsuse ja kasvu pakti eeskirjade paindlikkuse varu, et tagada, et tagasipöördumine usaldusväärse riigi rahanduse juurde ei kahjusta sotsiaalkaitset ja solidaarsust ega ohusta majanduskasvu perspektiive;
9. on lisaks sellele veendunud, et mitme euroala liikmesriigi suutmatus täita läbi vaadatud stabiilsuse ja kasvu pakti kriteeriume toob esile majandusliku koordineerimise puudused majandus- ja rahaliidus; on veendunud, et euroala peamised võimalused praegusest kriisist üle saada on oma majanduse tugevam koordineerimine ja majanduse tugev juhtimine, et teha võimalikuks pidev, tugevdatud ja koordineeritud Euroopa reageerimine, vähendada Euroopa majanduste praegusi konkurentsivõime erinevusi ja aidata edasi liikuda stabiilse ja jätkusuutliku majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse poole;
10. peab tugevdatud solidaarsuspõhimõtet tungivaks nõudeks, mis on otseselt seotud euroala peamise eesmärgiga, sest see tugevdab euroala võimet reageerida asümmeetrilistele vapustustele ja spekulatiivsetele rünnakutele;
11. rõhutab, et hiljutised spekulatiivsed rünnakud Kreeka vastu on viinud riiklike laenude intressimäärade erakordse tõusuni ja võtnud riigilt võimaluse laenata teiste euroala liikmetega võrdsel intressimääradega; rõhutab, et need rünnakud, mis võivad pidurdada Kreeka jõupingutusi usaldusväärse riigi rahanduse taastamiseks ja avaliku sektori erakordselt suure eelarvepuudujäägi vähendamise meetmete võtmiseks, olid esmajoones suunatud euro ja euroala majandusliku lähenemise vastu; peab kahetsusväärseks euro stabiilsuse kaitsemehhanismide puudumist ja usub, et see muudab koordineeritud, tõhusa ja tulemuslik reguleerimise ja finantsturgude järelevalve vajaduse Euroopas veel tungivamaks;
12. rõhutab, et euroala probleemid tuleb lahendada euroala lahenduste abil; nõuab seetõttu tungivalt, et tuleb määratleda ühtne raamistik, millega tagatakse, et euroalal on kohustuste täitmata jätmise riski vältimiseks olemas sisemised vahendid, mis hõlmavad riikide eelarvedistsipliini ja hädaabinõuna rahalist toetust;
13. on arvamusel, et kriis pakub võimaluse luua tugevam säästva kasvu strateegia, mis põhineb sotsiaalsel õiglusel ja ökotõhususel, millega tagatakse, et jõukuse jaotamine on tehtud õiglasemaks ja saavutatakse majanduslikult tõhusam ja sotsiaalselt õiglasem tulude jaotumine; hoiatab sellega seoses keskendumise eest peamiselt palgakasvu aeglustumise vahenditele, sest see takistab elavdamise koormuse õiglast jaotamist ja pidurdab majapidamiste sissetulekute kasvu ja sellega eratarbimist; märgib, et kriis on selgelt esile toonud viimastel aastatel järgitud reguleerimata jätmise poliitika puudulikkust; rõhutab vajadust ühtse turu uue strateegia järele, et pakkuda kodanikele nähtavamaid tulemusi eelkõige sellega, et reguleerimisel kasutatakse rohkem tarbijatele orienteeritud lähenemisviisi;
14. nõuab finantsteenuste reguleerivat ja järelevalveraamistikku, mis kaitseb uute finantskrahhide eest, aitab vältida spekulatiivseid mulle ja taastab finantssektori ajaloolise eesmärgi rahastada reaalmajandust, et toetada investeringuid ja töökohtade loomist, eriti teise finantsteenuste tegevuskava abil;

Uus kokkulepe säästvuse ja solidaarsuse suurendamiseks

15. usub, et ELi vastus kliimamuutusele ja majanduskriisile peab olema jätkusuutlike tootmis-, kaubandus-, transpordi-, turustamis- ja tarbimisviiside väljatöötamine, mis on aluseks tõelisele ja püsivale jõukusele, mis põhineb uutel rohelistel töökohtadel, ökotõhusatel majandustel, võrdsusel ja õiglasel kaubandusel;
16. tuletab meelde, et detsembris 2008 lubas EL vähendada 2020. aastaks kasvuhoonegaaside heidet 20%, suurendada taastuvatest energiaallikatest saadud energia tarbimist 20% ja vähendada energiatarbimist 20% tänu energiatõhususele; nõuab tungival, et komisjon selgitaks lihtsalt ja põhjalikult, kuidas need eesmärgid saavutatakse uute poliitikate ja õigusaktide loomisega, mis tagavad tootmises, turustamises ja tarbimises põhjaliku pöörde säästvuse suunas jõukust ja töökohti ohustamata;
17. rõhutab seoses nende uute jätkusuutlike poliitikate väljatöötamisega tähtsust, mis on investeringutel asjakohastesse infrastruktuuridesse, säästva transpordi lahendustel ja väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete toetamise poliitikal, arvestades nende olulist rolli võitluses suure tööpuudusega;
18. rõhutab, et 2020. aasta kliima- ja energiaeesmärkide täitmiseks võib EL luua uusi rohelisi töökohti sellistes valdkondades nagu taastuvenergia, transport ja energiatõhusus, tingimusel et nendega seotud teadusuuringute, hariduse ja koolituse rahaline toetus ja stiimulid on piisavad, et kasutada seda võimalust ja kasutusele võtta ELi ülemaailmse konkurentsivõime uusi allikaid;
19. on seisukohal, et üleminek ökoloogilisele majandusele peaks põhinema jätkusuutlikul tööstuspoliitikal, innovaativsuse edendamisel uute tootmisviiside väljatöötamisel, sobival ELi poliitikal eelkõige töötajatele uute oskuste õpetamiseks tööks uutel rohelistel töökohtadel ja vajadusel seoses globaalsete turgudega Euroopa tööstuse roheliseks muutmise ajutisel hüvitamisel;
20. on veendunud, et eelkõige noorte inimeste ja puuetega inimeste suure ja kasvava tööpuuduse kaotamiseks ning suureneva ebavõrdsuse ja ulatusliku vaesusega võitlemiseks vajab ELi 2020. aasta strateegia raames uut ja kõrgete eesmärkidega sotsiaalmeetmete kava, mis põhineb kvaliteetsel ja täielikul tööhõivusel, sotsiaalsel kaasatusel ja võitlusel vaesuse vastu; nõuab, et strateegias sisalduvas uues sotsiaalmeetmete kavas tuleb juhinduda kõrgetest eesmärkidest, mis on seotud muu hulgas ka laste ja vanurite vaesuse vähendamise, töötavate inimeste vaesuse, varases eas kooli pooleli jätmise ja noorte inimestega, kes ei tööta ega õpi, ja elukestvas õppes osalemise suurenemisega, et nendes väga tähtsates valdkondades kiiresti edu saavutada; nõuab siinkohal, et ELi ja riikide eesmärkide seadmisel tuleb arvesse võtta suhtelise vaesuse näitajaid;
21. kordab, et pidev, täielik ja kvaliteetne tööhõive peaks olema 2020 strateegia kõige tähtsam eesmärk; nõuab seetõttu tööturule pääsemise strateegia loomist, mille aluseks on kaasatus, inimväärne töö ja töökohtade loomise erieesmärgid, millega on ühendatud liikmesriikidele ette nähtud rahalised stiimulid, ja nõuab töötajate õiguste suurendamiseks ja töötingimuste parandamiseks uue õigusaktide kava koostamist, sealhulgas töötajate lähetamise direktiivi läbivaatamist ja uute või läbivaadatud direktiivide esitamist, mis on seotud miinimumsissetuleku süsteemide, tööaja, töötajate vallandamisega seotud kuritarvituste,

teabe ja nõustamise, ametiühingute tunnustamise, piiriüleste kollektiivlepingute, ebatüüpiliste töötajate võrdse kohtlemise, võrdse töötasu ja töökaitsealaste kontrollimistega;

22. nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid lahendaksid noorte töötuse probleeme struktuuriliste tööhõivemeetmete abil ja tagaksid väljaõppe- ja töövõimalused igale noorele inimesele, samuti kaitseksid neid tööalaste kuritarvituste eest praktikantide seadusega;
23. nõuab soolise võrdõiguslikkuse õigusaktide kava koostamist, et likvideerida praegune meeste ja naiste palgavahe, tagada naiste täielik osalemine tööturul ja edendada naiste karjäärivõimalusi;
24. kinnitab veel kord, et on vastuvõetamatu, et inimesed elavad vaesuses, sealhulgas paljud naised ja lapsed ning samuti töölkäivad inimesed ja pensionärid; nõuab kõrgete eesmärkidega pikaajalise vaesusevastase strateegia loomist, milles on piisaval hulgal Euroopa ja riikide eesmärke, sealhulgas kodutuse likvideerimine 2015. aastaks, mida toetatakse Euroopa koordineeritud eluasemestrategiaga;
25. kinnitab veel kord, et vaatamata üksikisiku sotsiaalsele päritolule ja rahalistele võimalustele tuleb parandada võrdset juurdepääs haridusele, kultuurile ja vabale meediale, mida tuleb vaadelda ka muust kui majanduslikust perspektiivist, ja see tuleb EL 2020 strateegias püsivalt tagada; nõuab seetõttu tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid töötaksid välja aktiivse Euroopa haridus- ja kultuuripoliitika, kitsaid majanduslikke ja riiklikke huve ületavad kultuurilise ja meedia mitmekesisuse raamtingimused ja poliitikavahendid, et edendada andekust ja oskusi, sealhulgas elukestva õppe programme;
26. tuletab meelde, et majanduslik, sotsiaalne ja territoriaalne ühtekuuluvus on üks Euroopa projekti nurgakividest, mida ohustavad praeguse majanduskriisi mõjud; on arvamisel, et 2020 strateegia annab ajaloolise võimaluse Euroopa ühtekuuluvuse säilitamiseks ja tugevdamiseks peamiselt avatud, lihtsustatud ja targa ühtekuuluvuspoliitika abil, mis on kaitstud igasuguste katsete eest viia ELi poliitika tagasi liikmesriikide tasandile, üleeuroopaliste võrkude pikaajalise jätkusuutliku rahastamiskava abil ning info- ja sidetehnoloogia vaba ja õiglase kättesaadavuse abil, et inimestel, eriti noortel, oleks võimalik kasutada lihtsalt, kuid enesekriitiliselt tänapäevaseid kommunikatsioonivahendeid;
27. nõuab avalike teenuste kui Euroopa mudeli põhiosade õigusliku raamistiku väljatöötamist, võttes selle usaldusväärseks õiguslikuks aluseks uued asutamislepingu sätted;
28. on arvamisel, et ühise põllumajanduspoliitika reform, mis peab olema läbi viidud 2013. aastaks, peab toetama EL 2020 strateegiat, et kehtestada keskkondlikult ja majanduslikult jätkusuutlik põllumajanduspoliitika, mis keskendub toiduainetega kindlustatusele, majanduskasvule ja töökohtadele maapiirkondades ja toetab omalt poolt territoriaalset ühtekuuluvust;
29. rõhutab Lissaboni lepinguga loodud uue õigusliku aluse tähtsust ELi territoriaalsele ühtekuuluvuspoliitikale ja soovib koostada makropiirkondade strateegiad, nagu Läänemere piirkonna strateegia ja ELi Doonau strateegia, ning kasutada neid

majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse ning liikmesriikidevahelise solidaarsuse kiirendamise vahenditena;

Piisava rahastamise tagamine

30. tunnistab, et üks Lissaboni strateegia nõrkustest on kõrgete eesmärkide ja nende saavutamiseks ette nähtud vahendite vaheline lõhe; rõhutab, et 2020 strateegia võib olla usaldusväärne ainult juhul, kui seda piisavalt rahastatakse; on seetõttu seisukohal, et ELi eelarvet tuleks kohandada selliselt, et sellest saaks uut strateegiat rahastada;
31. nõuab kehtiva mitmeaastase finantsraamistiku 2007–2013 põhjalikku vahekokkuvõtte tegemist, sest kehtiv raamistik on osutunud puudulikuks (ELi põhiprogramme (Galileo ja Euroopa majanduse elavdamise kava) ei rahastata) ja selle abil ei ole võimalik piisaval määral rahastada Lissaboni lepingu kohaseid ELi uusi pädevusi ega mõningaid kiireid poliitilisi prioriteete, näiteks energiat ja kliimamuutust;
32. on arvamusel, et 2013. aasta järgses ELi eelarves tuleb keskenduda 2020 strateegia peamistele poliitilistele prioriteetidele, suurendada ELi kulusid kokkulepitud ülemmääraneni, mis on 1,24% rahvamajanduse kogutulust, ja kehtestada uus ressursside süsteem;
33. nõuab pikaajalist investeringute strateegia loomist, mis põhineb ELi ja riikliku tasandi paremini koordineeritud eelarvemeetmetel; nõuab Euroopa Investeerimispannga ja Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupanga rolli tugevdamist infrastruktuuri, rohelistesse tehnoloogiatesse, innovaatikasse ning väikestesse ja keskmise suurusega ettevõtetesse investeerimise toetamisel, tingimusel et Euroopa Investeerimispannga ja Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupanga tegevuspõhimõtted on kooskõlas ELi tegevuspõhimõtetega ja nad annavad oma tegevusest aru parlamendile; nõuab avaliku ja erasektori partnerluse Euroopa raamistiku loomist; ja stabiilsuse ja kasvu pakti tarka ja investeringuid soosivat rakendamist;
34. osutab sellele, et 2020 eesmärkide saavutamise toetamiseks on vaja uusi ELi rahastamisvahendeid, nagu Eurobondid, samuti uut rahastamissüsteemi ELi eelarve jaoks, sealhulgas finantstehingute maks ja rohelised maksud;

Uus juhtimistava läbipaistvuse, demokraatia ja tõhususe suurendamiseks

35. tunnistab, et Lissaboni strateegia rakendamist on takistanud selle vähene demokraatlik ja poliitiline omaksvõtt riiklikul ja piirkondlikul tasandil; on seetõttu arvamusel, et on vaja uut juhtimissüsteemi, mis põhineb Lissaboni lepingu uutel sätetel;
36. rõhutab sellega seoses, et on vaja parandada 2020 strateegia eduka rakendamisega seotud eri poliitiliste institutsioonide vahelist koordineerimist ja koostööd eelkõige sellega, et uue strateegia tulevane juhtimine ja läbivaatamine ühendatakse tulevaste ametisse astuvate komisjonide ja parlamentide volitustega, et strateegia (uuesti) sõnastamine viiakse aja jooksul Euroopa poliitilisse kalendrisse;
37. soovib tungivalt nõukogul ja komisjonil tunnistada parlamendi põhirolli 2020 strateegia rakendamisel, mis tuleb sõnastada institutsioonidevahelises kokkuleppes, milles

määratakse kindlaks ja sõnastatakse edasine demokraatlik ja tõhus toimimisviis, millesse tuleks lisada nõukogu kohustus, et ta ei luba tulevikus strateegiat parlamendiga ametlikult konsulteerimata muuta;

38. on arvamusel, et komisjonile tuleb anda strateegia rakendamisel suurem roll ja nõukogu vastavatele kooslustele suurem rakendusroll;
39. nõuab, et riikide parlamendid peavad aktiivselt jälgima strateegia koostamist ja rakendamist ning osalema selle rakendamisel riigi tasandil, kaasates sellesse aktiivsemalt piirkondlikud ja kohalikud omavalitsused, tööturu osapooled ja teised ühiskonnaelus osalejad;
40. nõuab õiguslikult siduvate meetmete, nagu määruste ja direktiivide, suuremat kasutamist ning liikmesriikidele võimalike sanktsioonide või stiimulite kehtestamist, kui nad ei suuda piisavalt kiiresti uut strateegiat rakendada;
41. palub sellega seoses komisjonil esitada nõukogule ja parlamendile enne juunis 2010 toimuvat Euroopa Ülemkogu uue strateegia saavutamiseks vajalike direktiivide ja määruste täielik nimekiri, mis määratakse kindlaks märtsis 2010 toimuval kevadisel tippkohtumisel;
42. rõhutab, et tuleb välja töötada uued näitajad jõukuse ja heaolu mõõtmiseks nn elukvaliteedi uue horisontaalse kontseptsiooni raames, mis hõlmab paljusid poliitikavaldkondi, nagu keskkonna-, sotsiaal-, haridus- ja terviseküsimumused ja –kvaliteet töökohas, terves ELis ja liikmesriikides; palub komisjonil välja töötada uus mõõdetavate näitajate uus tulemustabel, millesse lisatakse kodanike elukvaliteedi mõiste;

Globaliseerumise kujundamine

43. rõhutab, et EL ei suuda 2020 strateegias ette nähtud eesmärgid täita laia ja ulatuslikuma välispoliitikata, milles on ühendatud ühine välis- ja julgeolekupoliitika, kaubandus-, arengu- ja koostööpoliitika, et muuta globaliseerumine keskkonnale ja sotsiaalsetele standarditele madaldavat survet avaldavast allikast nende edendamise globaalseks vahendiks; osutab ELi välispoliitika koordineerimist käsitlevate Lissaboni lepingu uutele sätetele, mis aitavad kaasa selle uue strateegia rakendamisele ja mida tuleks kasutada poliitikavaldkondade sidusus arengu edendamise vahendina;
44. nõuab Globaalse Euroopa strateegia põhjalikku läbivaatamist, et muuta rahvusvaheline kaubandus töökohtade loomise, vaesuse likvideerimise ja ülemaailmse säästva arengu vahendiks, pannes esikohale mitmepoolsuse – praeguse kahepoolsete vabakaubanduslepingute vohamise asemel – ja ühendades kaubanduslikud eesmärgid sotsiaalsete ja keskkondlike edusammude ja inimõiguste edendamisega;
45. rõhutab ühise Euroopa strateegia tähtsust kõikides rahvusvahelistes institutsioonides ja foorumites, mille abil saab luua paremaid eeskirju õiglase kaubanduse, inimväärse töö ja reguleeritud finantsturgude edendamiseks; ja rõhutab, et sellesse tuleks lisada ELi juhtpositsiooni võtmine Maailma Kaubandusorganisatsiooni läbirääkimistel, et Doha voor võimalikult kiiresti lõpule viia;

46. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.